

retssikkerhedsprincipper, men der er jo alligevel en glidende overgang.

Hr. Ole Stavad var inde på spørgsmålet om skatter. Det kunne man jo sige man godt kunne have, hvis der blev en lovmæssig mulighed for det. Det har man i Californien. Det kan give nogle småproblemer for at sige det lidt forsimplet. Derfor er det nødvendigt, hvis man skal lave en lovgivning om folkeafstemninger, at få præciseret: Er der grænser for, hvad man kan sende til folkeafstemning?

Her står der: sende et spørgsmål. Og det må betyde alle spørgsmål. Jeg tror ikke, at det er forslagsstillernes mening, men tænk nu, hvis det blev vedtaget, og det kom i nogle ikke så rare menneskers hænder, så kunne det godt være, at det ikke var ønskeligt, at det havde den der generelle formulering: sende et spørgsmål.

Første næstformand (Svend Auken):
Jeg beder ordføreren om at blive stående.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg ved næsten ikke, hvad jeg skal sige til hr. Aage Frandsen. Jeg forsøger alligevel.

Hr. Aage Frandsen har måske de samme tanker, som vi også har haft. Der kunne jo godt være nogle ting, der ikke kunne sendes til folkeafstemning. Men må jeg spørge: Kunne man f.eks. ikke tænke sig et afstemningstema i de år, hvor kommunerne – nogle i hvert fald – forhøjede skatten? Ét år var det med 1 pct., næste år var det med 1,5 pct., og sådan kørte den bare derudad. Det var, inden skiftende regeringer var begyndt at sige: Den der går altså ikke. Kunne befolkningen ikke også have en ret til at sende et signal til den kommunalbestyrelse?

De kunne ikke sige, at skatten skal sættes ned, men de kunne godt lave et afstemningstema, der byggede på: Kære venner, pas nu lige lidt på det der foretagende, for vi ønsker, at I tager under overvejelse at dæmpe udgiftsniveauet i vores kommune, så det også kan lade sig gøre at få lidt tilovers økonomisk set.

Jeg kan ikke se, at det ikke skulle kunne lade sig gøre.

Man kan sagtens finde nogle vinkler på det, som hr. Ole Stavad som sædvanlig dygtigt har gjort med sin politiske snilde og alt det der. Indenrigsministeren kørte også ganske glimrende derudad på tangenterne imod det, men jeg synes alligevel, at det var overvejelser værd. Jeg

synes også, at SF burde indtage en meget mere demokratisk holdning til det her.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Man kan sagtens forestille sig det: De har det i Californien.

I vores tidligere forslag har vi afgrænset noget, som vi ikke vil have til folkeafstemning. Ud over alt det, der ligger på nationalt plan, samt menneskerettigheder og retssikkerhedsprincipper og sådan nogle ting, har vi afgrænset to ting, nemlig også budgetmæssige spørgsmål. Det betyder, at det, hr. Nødgaard påpeger, vil vi sige nej til. Men der er ikke noget til hinder for, at man kunne have sagt ja, men vi mener ikke, at det skal gælde budgettet. Der drager vi en parallel til det, vi i dag kan sende til folkeafstemning i henhold til grundlovens § 42. Der siger vi også, at vi ikke kan sende skattelove og finanslove til folkeafstemning, plus nogle andre love. Det er den ene ting.

Den anden er lokaliseringspolitikken, det der med, hvor folk må bo henne. Det mener vi heller ikke man skal sende til folkeafstemning. Det er for at give et eksempel på noget, som vi ikke synes skal til folkeafstemning. Der kan f.eks. være folk, der vil have en folkeafstemning om, hvorvidt man nu skal have nogle, der er psykisk handicappede, til et bestemt område. Det synes vi ikke man skal have folkeafstemning om. Sådan har vi valgt nogle afgrænsninger.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Mogens Nørgård Pedersen som ordfører.

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Som det tidligere er nævnt, er der da ingen, der skal have utak for at fremsætte et forslag her i Folketingssalen. Jeg mener også, at når vi fremsætter forslag her i Folketingssalen, er det, fordi vi mener noget med det, så o.k., alene af den grund.

Når det så er sagt, vil jeg da også gerne sige på Kristendemokraternes vegne, at tankerne bag forslaget er meget sympatiske, og vi kan godt forstå pointen, og vi kan godt se, at der kan være en problemstilling, som beslutningsforslaget her prøver på at tage hånd om.

Vi tror imidlertid ikke, at måden at gøre det på er ved underskriftsindsamling. Man kan jo sige, som Dansk Folkepartis ordfører var inde på, at det også er uopnåeligt med de 50 pct. Det kan